

UTANÇ

Orada yüzünün bir yerinde
boş mermi kovanlarının izi
zeytin karası gibi utanç
düşüyor gamzedeki o gülüş

bir sessiz orman kadardır
yaprakların anlamlı ölümü
ki bir sarı zarf gelir, imlasız
bir şiirsiz güz mevsiminde

hatırlamak uzakça düş
bir tren geçer, yüreğimden
sözcükler işçi misali vagon
inildikçe rayların uğultusu

birileri anlatır, bilmem neci
acılar bir başka kekemsi
alınmıştır çoktan ihalesi
bu kadar ucuzken insanlık